

O, ljubi deček, prosim te, ne plakaj!
 Dej, rêci, kaj li žali te takó? —
 Vem, dóma nimaš — to ti je hudó,
 Vse bode zopet dobro, le počakaj!
 Veliko je v človeku čas zatrl,
 A vender žijejo ljudje na sveti,
 Ki znajo še bolest in skrb umeti —
 Njim glas ni milosrčnosti zamrl.
 Kot solnce božje morju v uri jezni
 Razburjeno valovje blago boža:
 Takó izteza milostno v ljubezni
 K nam roka dobrotljivega se moža.
 Kadar je On, ki prvi slug udanih
 Domislil se je v urah žali polnih,
 Naš car je On in po daréh poslanih
 Rešitelj toliko src strtih, bolnih!
 In poleg Njega mož stoji pri moži,
 Sočutno vsak o težki bedi toži;
 In kdor po širi naši domovini
 Odtrgati zamore si, v darilo
 Poslati hoče, da na razvalini
 Krasneje bode mesto se razvilo.
 Moj ljubi deček, ki me slušaš verno,
 Naj ti ljubezen v duši vzplamem,
 Cesarjevo dobroto neprimerno
 Ne zabi mož do poznih svojih dnij!
 A danes, ko si mlad, poklekni z mano
 In mōli k Bógu od srcá udano:
 „Gospod, naj roka Tvoja ga varuje,
 Ki nas sirot pozabil ni ta dan,
 Dobrost naj Tvoja vsakega obsuje,
 Ki nam razrušeni postavlja stan.
 Nezgodo táko pa od nas odstrani,
 Saj bolj Ti bodemo poslej udani!“

Engelbert Gangl.

Organizujmo se!

„Le v slogi je moč!“

Popotnik* premleva v svoji 7. št. naš članek pod zgornjim za-
 glavjem, ki smo ga priobčili v 7. št. „Učit. Tov.“ Iz vsega spisa
 se da posneti, da pisatelj tega članka tudi čuti potrebo učiteljske
 organizacije na Kranjskem, le to mu ne gre v glavo, kako to, da bi

„Zaveza“ ne imela vrhovnega poveljstva pri našem deželnem društvu. Odkrito povemo, da nismo nasprotniki „Zaveze“, čeprav je minulo malo skupščin ali pa nobena, pri kateri bi se ne žalilo „Slovensko učiteljsko društvo“, oziroma njega posamezni udje. Vsejedno smo se veselili in se še veselimo vsakoletnega bratskega sestanka iz vseh slovenskih pokrajin in zbadanje posameznikov nas ne bode spravilo s tira, da ne bi hvalili „Zaveze“, kadar bode kaj koristnega ukrenila, oziroma storila v blagor slovenskega učiteljstva.

Da se pa pri naši deželni organizaciji ne moremo udati nasvetom zavezinega glasila, temu nismo krivi mi, ampak naše dejanske potrebe in gnotne razmere.

Če hočemo kranjski učitelji pri našem deželnem šolskem svetu in deželnem zboru kaj doseči, moramo priti sami kot celota pred deželni šolski svet, oziroma deželni zbor, ne pa v družbi s štajerskimi in primorskimi tovariši. To tirja praktična politika od nas. Štajerski tovariši to praktično politiko tudi prav dobro poznajo; zato se pri zadnji regulaciji učiteljskih plač na Štajerskem ni „Zaveza“ potegovala za-nje, ker bi bilo to brezuspešno, ampak štajerska slovenska učiteljska društva so tirala pri tem vprašanji praktično politiko ter so prav previdno in na tiho pristopila k nemškemu deželnemu „Lehrerbund-u.“ Kdo bi jim to tudi zameril! Dejanska potreba jih je prisilila storiti ta korak in nas pa tudi ta sili — posebno sedaj ko se bliža čas deželno-zborskih volitev — da si ustanovimo samostojno slovensko učiteljsko društvo za vojvodino Kranjsko.

Da pa ne bode „Zaveza“ in posamezna okrajna učiteljska društva trpela na ugledu, preuredimo lahko § 1. načrta tako, da bi se glasil: „Zveza učiteljstva in okrajnih učiteljski društev na Kranjskem.“ Izraz „učiteljstva“ pa mora ostati v tem §-u zato, ker štirje okraji še nimajo svojih društev in ni upati, da bi si jih kmalo, ali sploh kedaj ustanovili.

V podporo okrajnim učiteljskim društvom in „Zavezi“ naj se postavi v nova pravila tudi določba, da se učitelji (ice) onih okrajev, kjer imajo svoja okrajna učiteljska društva, pa niso udje svojega okrajnega učiteljskega društva, tudi ne smejo vsprejeti v deželno učiteljsko društvo.

Da se pa moč in veljava okrajnih učiteljskih društev še bolj podpré in tudi vpliv deželnega učiteljskega društva na okrajna učiteljska društva podkrepi, naj bi imelo vsako okrajno učiteljsko društvo po jednega zastopnika v odboru deželnega učiteljskega društva, ki bi imel iste pravice, kakor na občnem zboru deželnega učiteljskega društva izvoljeni odborniki. Te zastopnike bi izvolilo vsako posamezno okrajno učiteljsko društvo leto za letom na svojem občnem zboru.

Ta določba bi tudi one štiri okraje, ki še nimajo svojih društev, moralčno prisilila, da si ustanové, prej ko mogoče, svoja okrajna društva, da bi potem imeli tudi svojega zastopnika v odboru deželnega učiteljskega društva.

To v blagohotno uvaževanje posameznim okrajnim učiteljskim društvom.

Mislimo, kdor ima pred očmi stvar, se bode lahko sprijaznil s tem načrtom, komur so pa več osebe, kakor stvar, mu pa ni pomagati. „Sloga jači, nesloga tlači.“

Zelenjadarstvo na šolskem vrtu meseca vel. travna.

Zopet je mesec pri kraji, a z delom na vrtili smo zelo zaostali. Mnogo dela, kojega bi bili morali izvršiti pretekli mesec, nam je ostalo še za veliki traven. Skušali bomo, kar nam bode vreme in čas pripuščal, da bomo z zaostalim delom kakor hitro mogoče gotovi in bomo nadaljevali še dela, koja so prav za prav za ta mesec.

Sejali bomo še nekaj solate, kojoj bomo kasneje presadili, da nam bode naredila lepe glave. Ako imamo že zadosti močne sadike od solate, kojoj smo pretekli mesec sejali, bomo jo ta mesec presadili. Sadili bomo tudi kolorabe, zgodnje zelje in ohrovt. Kolerabe za poletje bomo pa ta mesec še sejali.

Čas je saditi v prvi polovici t. m. tudi kumare. Ako smo pa kumare sadili v zaboje, jih bomo pa konec meseca presadili na prosto. Paziti moramo, da se sadik drži prst, ker drugače se nam ne primejo.

V začetku t. m. sejemo poletno endivijo, a konec meseca že nekaj zimske endivije.

V tem meseci sadimo največ poznega ali navadnega krompirja. Zgodnji krompir pa, ako smo ga v začetku mal. travna sadili, že konec t. m. okopljemo.

Sejali bomo poletno redkvico in sadili še nekaj graha.

Najboljši čas je pa za saditev fižola. Sploh se fižol največ sadi od 8. do 15. t. m. Paradižnik bomo presadili proti konci meseca na prosto ravno tako tudi vse ostale sadike, kar imamo v zabojih ali v gorki gredi sejanega, pa še nismo presadili. Le kumare navadno pustimo v gorki gredi, ker se nam ne primejo, ako jih ne presadimo s prstjo.

A. Likozar.

